

הבטחתו דמה לי קטלא כולה מה לי קטלא פלגא, ומאחר שלא לקה בנימין גם על ידי יהודה לפיכך היתה רצועה יוצאה מחלקו של יהודה ונכנסה בחלקו של בנימין, ועליה היה בנימין הצדיק מצטער כל היום, **מדוע לא זכיתי שגם יהודה יפליא בי מכותיו, כי אז הייתי זוכה שגם מקום המזבח יהא בחלקי**, וזה נרמז ב"רצועה" כלשון המשנה (מכות כב:) שהיה השליח ב"ד מכה עם רצועה את החייבים מלקות, כי היה בנימין מצטער על ענין הרצועה שלא לקה בה, כי אילו היה לוקה עוד היה זוכה שיהא מזבח בחלקו, והדברים נשגבים, כי אין האדם יודע לכמה מעלות טובות יזכה על ידי היסורים, ועל ידי שיזכור ענינים אלו יהא קל בעיניו לקבל את היסורים באהבה.

כל היום', **לפיכך זכה בנימין הצדיק ונעשה אושפיזכן לגבורה**", ופירשו צדיקים, על פי מה שאמרו במדרש (בר"ר פרשה צב, ח) שכאשר מצאו עבדי יוסף את הגביע באמתחת בנימין, צעקו עליו השבטים בדברי גנאי "גנבא בר גנבתא", ובתנחומא (פרשת מקץ סימן י) איתא עוד "והיו עומדין ומחבטין לבנימין על כתפיו, ואומרינן לו 'גנבא ברא דגנבתא, ביישתנו, בן אמך את, כך ביישה אמך את אבינו', **ובשביל אותן המכות שהכוהו בכתפיו זכה שתשרה שכינה בין כתפיו**" פירוש שבית קדשי הקדשים יהיה בחלקו, והנה מסתברא שיהודה לא הכה אותו, שהרי הוא ערב את הנער להחזירו אל אביו בשלימות, ולכן לא היה יכול להכותו כי אז היה עלול להחזירו פצוע וחבול, ונמצא שלא קיים

